

DOM

afsagt den 10. september 2018 af Vestre Landsrets 1. afdeling (dommerne Eva Staal, Thomas Jønler og Mie Obel Thomsen (kst.)) i ankesag

V.L. B-0198-17

A

(advokat Jakob Skaadstrup Andersen, København)

mod

Skatteministeriet

(advokat David Auken, København)

Retten i Kolding har den 23. januar 2017 afsagt dom i 1. instans (rettens nr. BS 2-512/2015).

Påstande

For landsretten har appellanten, A , gentaget sine påstande for byretten.

Indstævnte, Skatteministeriet, har påstået dommen stadfæstet.

Supplerende sagsfremstilling

Under forberedelsen af ankesagen har A indhentet et juridisk responsum af 24. oktober 2017 fra professor, ph.d. Dennis Ramsdahl Jensen og professor, ph.d. Henrik Stensgaard.

A anmodede under forberedelsen om, at der blev stillet et præjudicielt spørgsmål til EU-Domstolen om fortolkningen af momsdirektivets artikel 2, stk. 1, (direktiv 2006/112/EF). Skatteministeriet protesterede herimod, og ved landsrettens kendelse af 2. marts 2018 blev anmodningen herom ikke taget til følge.

Procedure

Parterne har i det væsentlige gentaget deres anbringender for byretten og har procederet i overensstemmelse hermed.

Landsrettens begrundelse og resultat

Sagen drejer sig om, hvorvidt det beløb, der opkræves hos en bilist som følge af ikke-forskriftsmæssig parkering på en privat parkeringsplads, skal pålægges moms.

Momsdirektivets artikel 2, stk. 1, litra c, er gennemført i dansk ret ved momslovens § 4, stk. 1, hvoraf det følger, at leverancer mod vederlag anses for momspligtige transaktioner.

Det omhandlede beløb er over for de bilister, der parkerer, betegnet som et ”kontrolgebyr” eller en ”kontrolafgift”. Beløbet opkræves som beskrevet i landsskatterettens kendelse side 2-3 i 13 typesituationer, hvor bilisten har parkeret i strid med forskrifterne for parkering på parkeringspladsen. Opkrævningen forudsætter i alle tilfælde, at bilisten har foretaget en parkering og således faktisk har benyttet et areal på parkeringspladsen til sit køretøj i et givent tidsrum, og der foreligger derfor en direkte sammenhæng mellem parkeringen og betalingen af beløbet.

Landsretten finder på den anførte baggrund, at beløbet, der opkræves med hjemmel i et aftalelignende forhold, skal anses som vederlag for en ydelse omfattet af momslovens § 4, stk. 1, således som det i øvrigt er anført af Højesteret i dommen af 12. april 1996 i sagen I 238/1995 (U.1996.883H). Der er herved også lagt vægt på de momenter, som landsskatteretten og byretten har fremhævet. De retningslinjer, som kan udledes af EU-Domstolens praksis efter Højesterets dom om begrebet ”levering mod vederlag”, herunder i sagen C-277/05, Société thermale d’Eugénie-les-Bains, indebærer ikke, at den retstilstand, der er

fastlagt af Højesteret i dommen, ikke kan opretholdes.

Herefter, og da det, som A har anført om den momsmæssige behandling af kontrolgebyrer i bl.a. Storbritannien, Tyskland og Sverige, ikke kan føre til et andet resultat, tiltræder landsretten, at Skatteministeriet er frifundet.

Landsretten stadfæster derfor byrettens dom.

Efter sagens udfald sammenholdt med parternes påstande skal A betale sagsomkostninger for landsretten til Skatteministeriet med 625.000 kr. Beløbet vedrører udgifter til advokatbistand og er inkl. moms. Landsretten har ved fastsættelsen af beløbet lagt vægt på sagens økonomiske værdi og dens omfang, herunder hovedforhandlingens varighed på omkring en halv retsdag.

T h i k e n d e s f o r r e t:

Byrettens dom stadfæstes.

A skal betale sagens omkostninger for landsretten til Skatteministeriet med 625.000 kr.

Sagsomkostningerne, der skal betales inden 14 dage, forrentes efter rentelovens § 8 a.

Eva Staal

Thomas Jønler

Mie Obel Thomsen
(kst.)

Udskriften udstedes uden betaling.

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Vestre Landsret,

Viborg den 10. september 2018

Kristina Krogh Pedersen

Retssekretær